

שמות כד

יב ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. יג ויקום משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. יד ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרו וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. טו ויעל משה אל ההר וכס הענן את ההר. טז וישכן כבוד ה' על הר סיני וכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. יז ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. יח ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר והיה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

שמות יז

ח ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם. ט ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי וצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. י ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרו וחור עלו ראש הגבעה. יא והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. יב וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרו וחור תמכו בידי מזה ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. יג ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. יד ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמהה את זכר עמלק מתחת השמים. טו ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי. טז ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה בעמלק מדור דור.

מסכת ראש השנה ג, ח

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' (שמות יז), וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אלא לומר לה, כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדו את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים. ואם לאו, היו נופלים.

שמות לב

וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: ויאמר איו קול ענות גבורה ואיו קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:

בבלי בבא בתרא עה, עמוד א

"ונתתה מהודך עליו" (במדבר כז, כ) - "מהודך" ולא כל הודך. זקנים שבאותו הדור אמרו: פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה.

בראשית רבה נח, ב

"וזרח השמש ובא השמש" (קהלת א, ה), אמר רבי אבא בר כהנא: וכי איו אנו יודעיו שזרח השמש ובא השמש, אלא עד שלא ישקיע הקדוש ברוך הוא שמשו של צדיק הוא מזריח שמשו של צדיק חברו [...]. עד שלא ישקיע שמשו של משה הזריח שמשו של יהושע, שנאמר, "ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון" (במדבר כז, יח).

במדבר כז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל-הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְרֵאִיתָ אֶת־הָאָרֶץ וְנִסְפַּתְתָּ אֶל-עַמִּיהָ גַם-אֶת־הַנָּאֲסָף אֲהַרֹן אָחִיהֶ: כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְמִדְבַר-צֹן בְּמַרְיַב־הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בְמִים לְעִינֵיהֶם הֵם מִי-מַרְיַב־קֹדֶשׁ מִדְבַר-צֹן: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר: טַז יִפְקֹד ה' אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכָל-בָּשָׂר אִישׁ עַל-הָעֵדָה.

יֵצֵא אֲשֶׁר-יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיֵאם וְאֲשֶׁר יָבִיֵאם וְלֹא תִהְיֶה עֵדֹת יְהוָה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אִיוּ-לָהֶם רָעָה. יִחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח לָךְ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן אִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ וְסִמְכָתָ אֶת-יָדְךָ עָלָיו. יֵט וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנֵי אֱלֹהֵי הַכְּהֹן וְלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה וְצִוִּיתָהוּ אֹתוֹ לְעִינֵיהֶם. כִּי וְנִתְּתָה מֵהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל-עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: [...] כִּב וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנֵי אֱלֹהֵי הַכְּהֹן וְלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה: כִּג וַיִּסְמָךְ אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה:

רש"י על במדבר כז, כג

ויסמך את ידיו. בענין יפה, יותר ויותר ממה שנצטווה, שהקב"ה אמר לו "וסמכת את ידך", והוא עשה בשתי ידיו, ועשאו ככלי מלא וגדוש, ומלאו חכמתו בענין יפה (שם):

במדבר רבה כא, ב

תדע לך שהוא כו, שכן משה מבקש מן הקדוש ברוך הוא בשעת מיתה אמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי ונדוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד, ואין דעתו של בניה דומיו זה לזה, וכשאני מסתלק מהו בבקשה ממך מנה עליהם מנהיג שיהא סובלם לאחד ואחד לפי דעתו, שנאמר: "יפקד ה' [אלהי הרוחות]" (במדבר כז טז), הרוח אינו אומר, אלא "הרוחות".

במדבר רבה כא, יד

"ויקד ה' אל ה' לאמר: יפקד ה' אלהי הרוחות" (שם, טו-טז), כל מי שמבקש צרכי צבור כאלו בא בזרוע יפקד ה', מה ראה לבקש הדבר הזה אחר סדר נחלות, אלא פינו שירשו בנות צלפחד אביהן, אמר משה הרי השעה שאתבצע בה צרכי, אם הבנות יורשות בדין הוא שירשו בני את כבודי. אמר לו הקדוש ברוך הוא: "נצר תאנה יאכל פריה [ושמר אדניו יכבד]" (משלי כז, יח), בניה ישבו להם ולא עסקו בתורה, יהושע הרבה שרתף והרבה חלק לך כבוד. והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלה, הוא היה מסדר את הספסלים, והוא פורס את המחצלות. האיל והוא שרתף בכל כחו, כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכרו, "קח לך את יהושע בן נון" (במדבר כז, יח), לקיים מה שנאמר: "נצר תאנה יאכל פריה" (משלי, שם).

יהושע א

א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל-יהושע בן-נון משרת משה לאמר. ב משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הירדן הזה אתה וכל-העם הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל. [...] ה לא-יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפה ולא אעזבה. ו

ח חזק ואמץ כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם. ז רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה אשר צוה משה עבדי אל-תסור ממנו ימיו ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלה: ח לא-ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל-הכתוב בו כי-אז תצליח את-דרךך ואז תשכיל. ט הלוא צויתיה חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלה. י ויצו יהושע את-שטרי העם לאמר. יא עברו בקרב המחנה וצויו את-העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה.

משנה אבות א, א

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מקרויה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים, הוו מתונים בדיו, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סג לתורה

בבלי תמורה טז, עמוד א

ואמר רב יהודה אמר רב: בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן אמר לו ליהושע, שאל ממני כל ספיקות שיש לך. אמר לו: רבי, כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר? לא כך כתבת בי, "ומשרתו יהושע בן-נון נער לא ימיש מתוף האהל" (שמות לג, יא)? מיד תשש כחו של יהושע ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות. ועמדו כל ישראל להרגו. אמר לו הקב"ה לומר לך אי אפשר, לך וטורדן במלחמה, שנאמר: "ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה'" (יהושע א, א), וגו'. במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלון וחמורין וגזירות שוות ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה.

ירושלמי שביעית ו, עמוד א

דאמר רבי שמואל בר נחמן שלש פרסטיגיות שלח יהושע לארץ ישראל עד שלא יכנסו לארץ מי שהיא רוצה להפנות יפנה. להשלים ישלים. לעשות מלחמה יעשה. גרנשי פינה והאמין לו להקדוש ברוך הוא והלה לו לאפריקוי. עד בואי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם. זו אפריקוי. גבעונים השלימו וכי השלימו יושבי גבעון את ישראל. שלשים ואחד מלך עשו מלחמה ונפלו.

יהושע ד, יד

ביום ההוא גדל ה' את-יהושע בעיני כל-ישראל ויראו אתו כאשר יראו את-משה כל-ימי חייו.

יהושע י, יב-יד

יב אַז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַה' בַּיּוֹם תַּת ה' אֶת־הָאָמְרֵי בְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דָּוִם וַיֵּרַח בְּעֶמֶק אֵילֹון. יג וַיִּדְּם הַשֹּׁמֵשׁ וַיֵּרַח עֶמֶד עַד־יָקֹם גּוֹי אֲיָבִיו הֲלֹא־הִיא כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיֵּשֶׁר וַיַּעֲמֵד הַשֹּׁמֵשׁ בְּחֻצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ לְבֹא בַּיּוֹם תָּמִים. יד וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לְשֹׁמֵעַ ה' בְּקוֹל אִישׁ כִּי ה' נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל.

בבלי מגילה יד, עמוד ב

אָמַר רַב נַחֲמָן: חוֹלְדָה מְבַנֵּי בְנֵי שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ הָיְתָה [...] אֵיתִיבִיה רַב עֵינָא סָבָא לְרַב נַחֲמָן: שְׁמוּנָה נְבִיאִים וְהֵם כְּהֻנִּים יֵצְאוּ מִרְחֵב הַזֹּנָה, וְאֵלוּ הֵן: גְּרִיָּה, בְּרוּיָה, וּשְׂרָיָה, מַחְסִיָּה, יִרְמְיָה, חֶלְקִיָּה, חֲנַמְאֵל, וְשִׁלּוּם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר: אִף חוֹלְדָה הַנְּבִיאָה מְבַנֵּי בְנֵי שֶׁל רְחֵב הַזֹּנָה הָיְתָה [...] אָמַר לִיה: עֵינָא סָבָא, וְאַמְרֵי לַה: פְּתִיא אוּכְמָא, מִינֵי וּמִינָה תְּסַתִּימִים שְׁמַעְתָּא: דְּאִיגְזִירָא וְנִסְבָּה יְהוֹשֻׁעַ. וּמִי הוּוּ לִיה זְרַעָא לִיהוֹשֻׁעַ? וְהִכְתִּיב: "נֹחַן בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּנוֹ!" בְּנֵי לֹא הוּוּ לִיה, בְּנִתָּא הוּוּ לִיה.

אהלי איכה גילו קדשים / פיוט לט' באב מאת רבי אלעזר הקליר (בית שלישי)

וְכָל הָיָה חַת מְשַׁפֵּת שְׁנֵי

בְּהֵיּוֹת בֶּן נוּר מְנַהֵיג שְׂאוּנֵי

וַיַּחֲמוֹס יָמָיו וּבּוֹ אִישׁוּנֵי (נ"א - עֵישׁנֵי)

בְּשִׁמְנָה עֶשֶׂר בְּשָׁנֵי.